

Arrest

nr. 347 649 van 2 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 11 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 september 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat F. LAURENT. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, dient op 23 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 2 december 2022 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Engels machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 23 april 2023 besluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijk ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming. Bij arrest nr. X van 15 april 2024 wordt deze beslissing vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Op 20 februari 2025 wordt verzoeker opnieuw gehoord door het CGVS, bijgestaan door een tolk die het Engels machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 28 augustus 2025 besluit de commissaris-generaal opnieuw tot de kennelijk ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Sarajevo, Bosnië-Herzegovina en u heeft het staatsburgerschap van Bosnië-Herzegovina. Uw vader is een moslim en uw moeder een Servisch-orthodoxe. Wanneer u twaalf jaar oud was, kwam u erachter dat u zich aangetrokken voelde tot jongens. Wanneer u vijftien of zestien jaar was, gaf u een compliment aan een klasgenoot, waarna u door twee andere klasgenoten, A. en M.Z. gepest werd. Eerst was dit verbaal, maar later werd u ook geslagen. In 2018 verhuisde u met uw gezin naar Neum (Bosnië-Herzegovina) waar uw vader werk had gevonden. U wou zich inschrijven in de plaatselijke school, maar u werd hier geweigerd. U vermoedt dat dit was omdat u uit een gemend gezin komt. In december 2019 werd er fascistische graffiti gespoten op de muren van het hotel waar uw vader conciërge was en in maart 2020 werd de wagen van uw vader in brand gestoken. In januari 2021 ontmoette u iemand via Grindr. Hij herkende u van de winkel waar u werkte. Vervolgens begonnen er geruchten rond te gaan in de winkel dat u homo was, waarop u door uw collega's gepest werd en u uiteindelijk ontslagen werd. U hielp vervolgens uw vader in het hotel. Wanneer u in de zomer van 2021 met uw vader en de manager van het hotel naar de winkel ging, werd daar door uw ex-collega's verteld dat u homo bent. Uw vader werd hierdoor vervolgens ontslagen en u en uw familie dienden diezelfde dag, onder begeleiding van de politie, de stad te verlaten. Jullie huurden vervolgens van een politieagent een woning in Semizovat (Sarajevo). Na enkele maanden, begin oktober 2021, hoorde de verhuurder een ruzie tussen u en uw ouders over uw homoseksualiteit, waarna hij jullie uit de woning zette. Jullie verhuisden naar een andere woning in Sarajevo en u begon te werken in een winkel in het centrum van Sarajevo. In april 2022 kwam A. langs in deze winkel, maar gaf geen teken van herkenning. Vijftien dagen later begonnen twee personen, waarvan u vermoedt dat zij uit de buurt van A. komen, u elke paar dagen te volgen na uw werk. Zij begonnen ook slechte dingen tegen u te zeggen. In juni 2022 vond de Pride plaats in Sarajevo en u kreeg op uw werk een armband van één van de deelnemers. Uw collega's kwamen hierachter en begonnen u te beledigen. In juli 2022 werd u opnieuw ontslagen. In augustus 2022 kwam u met uw moeder uw grootouders, die reeds lange tijd in België verblijven, bezoeken. Eind augustus 2022 keerde u terug naar Bosnië-Herzegovina. Op 5 september 2022 was u aan het wandelen, wanneer u verbaal werd geprovoceerd door de twee personen die u reeds eerder hadden gevolgd. U kon wegllopen. Op 14 september 2022 kwam u deze twee personen opnieuw tegen. Eén van hen had een mes bij. U kon wegllopen en hen afschudden. U belde uw moeder, waarna uw vader de politie belde. De politie wou u niet helpen omdat uw vader vertelde waarover het ging. Op 17 september 2022 reisde u naar België waar u op 23 september 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest in Bosnië-Herzegovina beledigd of gedood te worden omwille van uw seksuele geaardheid.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; een kopie van uw oude paspoort; uw originele identiteitskaart; uw origineel rijbewijs; een origineel nationaliteitsattest; een originele geboorteakte; uw originele kaart van uw gezondheidsverzekering; screenshots van foto's van de personen die u op school pestten; een e-mail, d.d. 15 januari 2019, die u stuurde aan het Ministerie van Onderwijs nadat uw inschrijving op school geweigerd werd; twee foto's van de uitgebrande wagen van uw vader; een werkcontract bij Konzum; screenshots van gesprekken die u voerde op Grindr; foto's van u en uw ex-partner; een origineel bandje van de Pride van 2022 in Sarajevo; screenshots van Google Maps van buurten in Sarajevo; een screenshot van een gesprek dat u had met uw moeder op 14 september 2022; een verslag van een psychiater, d.d. 7 september 2022 waarin uw mentaal welzijn wordt weergegeven; screenshots van nieuwsberichten over de tegenstand van politieke partijen in Bosnië-Herzegovina tegen de Pride; verschillende getuigenissen over u van personen die u leerde kennen in België.

Op 12 april 2023 nam het CGVS een weigeringsbeslissing waarin uw verzoek kennelijk ongegrond werd verklaard. U tekende tegen deze beslissing beroep aan. In het kader van deze beroepsprocedure legde u volgende documenten neer: een brief die u schreef in verband met wat u meemaakte in Bosnië-Herzegovina, verschillende bronnen in verband met politiegeweld, corruptie en discriminatie tegenover LGBTQI+ mensen in Bosnië en een aantal documenten in verband met uw zoektocht naar een psycholoog in België.

Bij arrest van 15 april 2024 werd de weigeringsbeslissing van het CGVS door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) vernietigd. De Raad oordeelde dat verder onderzoek noodzakelijk was gezien de informatie in het dossier inzake de situatie van LGBTQI+ personen in Bosnië, de door u overgemaakte stukken en uw kwetsbare profiel.

Hierop werd het dossier naar het CGVS teruggestuurd voor verder onderzoek, waarna in het kader van uw verzoek om internationale bescherming een nieuw persoonlijk onderhoud werd georganiseerd om bovenstaande elementen te onderzoeken.

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud legde u een afsprakenkaartje neer van uw psycholoog. Na het gehoor stuurde meester France LAURENT nog een mail met daarin vier brieven in verband met uw activiteiten in België en ook een psychologisch attest dd. 27.02.2025.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde psychologische problemen te hebben en hiervoor in België naar de psycholoog te gaan (CGVS dd. 20.02.2025, hierna CGVS II, p. 4). U legde in verband hiermee ook een psychologisch attest neer waarin aangehaald wordt dat u lijdt aan een posttraumatische stressstoornis en aan een angststoornis (zie groene map in het administratief dossier). Ook uw advocaat stelde dat u een kwetsbaar profiel heeft door uw seksualiteit en mentaal welzijn (CGVS II p. 8). In dit attest wordt nergens opgemerkt dat u niet in staat zou zijn om adequate verklaringen af te leggen of wordt er om steunmaatregelen gevraagd. U en uw advocaat halen dit evenmin aan. Bovendien stelt uw psycholoog slechts op basis van twee sessies tot bovenstaande conclusie te zijn gekomen, doch laat hij na om te duiden op welke manier hij tot deze conclusie kwam. Daarenboven blijkt uw psycholoog zich hiervoor voornamelijk op uw eigen verklaringen te hebben gebaseerd, waardoor enige nuance aan uw voorgewende kwetsbaarheid kan worden gebracht. Verder haalde u het begin van het persoonlijk onderhoud aan wat stress te hebben voor het gehoor maar verder oké te zijn (CGVS II p. 2). Er kan dan ook niet besloten worden dat uw psychische problematiek u verhinderde om op volwaardige wijze verklaringen af te leggen inzake de redenen van uw verzoek om internationale bescherming. Niets tijdens de persoonlijke onderhoudsbezoeken bewees bovendien het tegendeel. U noch uw advocaat maakten gewag van eventuele problemen tijdens het persoonlijk onderhoud. Evenmin werden er zulke opmerkingen in navolging van het persoonlijk onderhoud overgemaakt.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u in 2019 naar Zweden ging op familiebezoek en reeds driemaal naar België reisde – meer bepaald in 2012, 2019 en augustus 2022 (CGVS d.d. 02.12.2022, hierna CGVS I, p. 3, p. 4) – zonder om internationale bescherming te verzoeken. Dat u in augustus 2022 niet afwist van het bestaan van dergelijke procedure (CGVS I, p. 14) weet amper te overtuigen, gelet op de vaststelling dat u minder dan een maand later op 23 september 2022, dan wel om internationale bescherming verzocht. Waar uw advocaat in zijn verzoekschrift d.d. 28.04.2023 nog aanhaalt dat u er pas bij de gebeurtenis van 14 september 2022 waarbij u fysiek werd mishandeld definitief van overtuigd was dat het niet langer veilig was in Bosnië, dient te worden aangestipt dat dit argument evenmin kan overtuigen. Te meer daar er in datzelfde verzoekschrift wordt benadrukt dat alle door u geschetste gebeurtenissen – die reeds hun oorsprong vonden toen u vijftien of zestien jaar oud was – ertoe geleid hebben dat u internationale bescherming aanvroeg. Dat u aldus reeds in het verleden verschillende malen in België en Zweden vertoefde, zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, roept ernstige vraagtekens op bij uw beweerde nood aan internationale bescherming. Bovendien mag in alle redelijkheid verwacht worden dat zij die in hun land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade lopen, zich informeren over de bestaande beschermingsmogelijkheden.

Wat betreft uw **uw vrees met betrekking tot uw geaardheid**, daarover wenst het CGVS te herhalen dat uw geaardheid niet in twijfel wordt getrokken, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in

Bosnië-Herzegovina op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal erkent dat leden van de LGBTI-gemeenschap in Bosnië-Herzegovina op meerdere vlakken nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie vanuit de bevolking. Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminaties of andere problemen een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate ernstig zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

*Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Bosnië-Herzegovina Algemene Situatie van 6 januari 2025**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_bosnie-herzegovina_algemene_situatie_20250106.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat er de voorbije jaren positieve signalen gegeven werden vanuit het politieke klimaat om de situatie van de LGBTI-gemeenschap te verbeteren. Het kanton Sarajevo heeft in februari 2020 een genderactieplan aangenomen waarin ook sprake is van LGBTI-persoonen. De bedoeling van het plan is onder meer om – in de context van haatmisdrijven tegen LGBTI-persoonen - procedures voor de samenwerking tussen politie en parket op poten te zetten. In juli 2022 heeft de Raad van ministers van Bosnië-Herzegovina het Actieplan over de rechten van lesbische, gay, biseksuele, transgender, intersex en queer-persoonen, dat al in 2020 was ontwikkeld, eindelijk aangenomen. Er is hierdoor sprake van een stap voorwaarts in het in lijn brengen van mensenrechtenbeschermingen met de EU-standaarden. Het actieplan (2021-2024) bestrijkt thema's als haattaal, vrijheid van samenkomen, transgenderrechten, vooroordelen en stereotyperingen. Naast het algemeen verbod op discriminatie van LGBTI-persoonen, voorzien in de Wet inzake gendergelijkheid uit 2003 en de Antidiscriminatiwet uit 2009, zijn seksuele oriëntatie en genderidentiteit overal in Bosnië-Herzegovina via de bestaande strafwetten erkend als gronden voor een haatmisdrijf. Er wordt tevens de voorbije jaren ingezet op specifieke trainingsprogramma's over de mogelijke problemen van LGBTI-persoonen voor leden van de ordehandhaving en van het gerecht. Veder werden in meerdere kantons contact-parketmagistraten voor haatmisdrijven tegen LGBTI-persoonen aangesteld. Deze aanklagers zijn speciaal aangesteld om meldingen van haatmisdrijven tegen LGBTI-persoonen te ontvangen en te onderzoeken. Deze aanklagers zijn door ngo Sarajevo Open Centre getraind op het gebied van anti-haataziende uitslatingen en haatmisdrijven tegen LGBTI-persoonen. In april 2022 heeft de gemeentelijke rechtbank van Sarajevo voor het eerst een vonnis gevelde (in eerste aanleg) waarin het een schending van de antidiscriminatiwet tegen LGBTI-persoonen heeft erkend. Het ging hierbij over een zaak van haattaal tegen een verkozenen op het kantonniveau. Sinds 2019 vinden in Sarajevo geregeld evenementen zoals een Pride Parade, een LGBTI-zomerfestival, of een queerfilmfestival plaats. Dit kan aanleiding geven tot uitingen van homofobie. Toch kunnen deze evenementen telkens doorgaan, zij het wel met een zekere politieaanwezigheid. In augustus 2021 hebben de autoriteiten zelfs aangekondigd om de aangekondigde protestdemonstratie van een moslimcampagnegroep tegen de Pride Parade in Sarajevo te verbieden.*

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere LGBTI-persoon in Bosnië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde dat uw kwetsbare profiel in aanmerking diende te worden genomen, kan er vooreerst op gewezen worden dat hier enige nuance aan kan worden toegebracht. Uit niets blijkt immers dat u dusdanig met ernstige psychische problemen zou kampen dat deze een invloed hebben op uw dagdagelijks functioneren, noch dat deze u ertoe zouden verhinderen om op een volwaardige, zelfstandige en functionele wijze te handelen en functioneren en dat deze in de weg zouden staan van een uitoefening van uw grondrechten of, bij een eventuele en mogelijke schending van deze rechten, een afdwining van de naleving van deze rechten door beroep te doen op de in uw land van herkomst voorhanden zijnde, daartoe voorziene mogelijkheden tot hulp, ondersteuning en bescherming. Zo verhinderen de door u voorgewende psychologische problemen u niet om in België op verschillende gebieden actief te zijn. Zo gaat u werken, doet u vrijwilligerswerk en leert u de Franse taal (CGVS II, p. 3). Dit blijkt verder uit de neergelegde getuigenissen, waarbij men uw inzet en werkethiek looft. Ook in Bosnië slaagde u erin uw leven in te richten. U ging er eveneens werken, vond de weg naar een psychiater en was in staat om meermaals buiten Bosnië te reizen (CGVS I, p. 4), hetgeen uw zelfredzaamheid verder onderstreept.

Waar u stelt dat u tweemaal seksueel misbruikt werd, hetgeen u situeert toen u respectievelijk elf en vijftien jaar oud was (CGVS II, p. 5), en aldus overeenstemt met 2012 en 2016, dient te worden aangestipt dat het CGVS deze feiten ten zeerste betreurt en er begrip kan worden opgebracht dat deze feiten een impact op uw persoon hebben gehad, doch dient te worden onderstreept dat u uw land van herkomst uiteindelijk pas verliet in september 2022, respectievelijk ruim tien en zes jaar na de voorgestelde feiten. Verder dient te worden aangestipt dat u over een netwerk beschikt bij terugkeer naar Bosnië, dat u kan bijstaan en u ondersteunen. Zo onderhoudt u tot op heden contact met uw familie te Bosnië (CGVS I, p. 3; CGVS II, p. 3) en reisde u in het verleden naar familie te Zweden of Servië (CGVS I, p. 4), hetgeen aantoont dat u een goed contact heeft met uw familie, zoals ook verder in deze beslissing nog blijkt. Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u over een netwerk en een zeker ondernemingsvermogen bezit bij terugkeer naar Bosnië-Herzegovina.

Gelet op bovenstaande dient te worden onderstreept – hoewel het CGVS niet ontkent dat het seksueel misbruik als minderjarige een psychologische impact op uw welbevinden kan hebben gehad – uit niets blijkt dat u dermate kwetsbaar bent dat u zich in Bosnië niet staande kon houden, noch dat dit u zou verhinderen om zich tot de Bosnische beschermingsmodaliteiten te wenden, waarmee u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS I, p. 4).

Wat betreft de door u aangehaalde problemen omwille van uw geaardheid, kan worden opgemerkt dat u hiervoor evenwel nooit de Bosnische autoriteiten contacteerde. Waar u verbaal en fysiek werd lastiggevallen door twee neven A. en M. op de middelbare school, liet u uw moeder niet toe de school hierover te contacteren uit vrees nog meer gepest te worden (CGVS I, p. 5, p. 11). De pesterijen op uw werk in Neum en uw daaropvolgend ontslag in januari 2021 gaf u evenmin aan (CGVS I, p. 6 – 7). U meende immers dat iedereen er met elkaar verbonden was, hetgeen een blote bewering is. U wou niet dat uw collega's ontslagen zouden worden en u wist niet zeker of de politie u zou willen helpen aangezien ze u niet kenden (CGVS I, p. 12, p. 13). Dit is niet ernstig. Indien u de autoriteiten niet vraagt om op te treden, kunnen ze logischerwijs weinig betekenen. Ook toen u met uw ouders uit jullie woning in Sarajevo werd gezet in oktober 2021, werd er geen klacht ingediend omdat uw ouders moe waren (CGVS I, p. 7, p. 13). Evenmin contacteerde u de politie wanneer u vanaf april 2022 na uw werk werd lastiggevallen door twee onbekenden (CGVS I p. 7, p. 14). U stelt dit niet te hebben gedaan omdat u van mening was dat niemand u zou geloven omwille van uw geaardheid (CGVS I, p. 14). Verder diende u geen klacht in toen u beledigd werd op uw werk in Sarajevo en vervolgens ontslagen werd omwille van uw geaardheid (CGVS I, p. 8, p. 14). U deed dit niet omdat u geen documenten had van uw tewerkstelling (CGVS I, p. 14). Dit is niet ernstig. Indien u daadwerkelijk gebukt ging onder deze beledigingen, kan op zijn minst worden verwacht dat u deze tracht aan te klagen. Toen uw vader de noodcentrale belde na het incident met de mes aanval op 14 september 2022 en deze u niet wilden helpen, ging u vervolgens niet naar de politie om een klacht in te dienen tegen uw belagers (CGVS I, p. 8 – 9, p. 14). U deed dit niet omdat uw ouders dit niet toelieten, alsook klaagde u de noodcentrale niet aan omdat het hele systeem in Bosnië corrupt is (CGVS I, p. 14), hetgeen een blote bewering is die u op geen enkele manier kan hardmaken. Hieruit blijkt dan ook geenszins dat u een beroep heeft trachten te doen op de beschermingsmodaliteiten in Bosnië, hetgeen nochtans verwacht mag worden van een verzoeker om internationale bescherming.

Wat betreft het feit dat u op 11-jarige leeftijd werd verkracht door de toenmalige partner van uw nicht (zie neergelegde documenten in beroepsprocedure) en deze feiten geleid hebben tot een algemeen wantrouwen in de politie, dient te worden opgemerkt dat daar de nodige vraagtekens bij gezet kunnen worden (zie neergelegde documenten in beroepsprocedure). Zo blijkt vooreerst dat uw vader samen met de politie vrij snel na de feiten ter plaatse kwam (CGVS II, p. 5), hetgeen hun bereidwilligheid aantoont. Dat ze vervolgens niets hebben gedaan en u niet geloofden (CGVS II, p. 5), berust louter op uw beweringen en kan u op geen enkele manier hardmaken. Wat er ook van zij, vervolgens kon u ook geen duidelijkheid verschaffen of uw vader al dan niet een klacht ingediend heeft tegenover het gebrekkige optreden van de politie (CGVS II p. 5). Gevraagd of u naar aanleiding van de verschillende door u geschetste feiten ooit aan andere stappen dacht dan enkel naar de politie gaan, stelde u niet te weten met wie u kon spreken of wat u kon doen (CGVS II p. 6). U contacteerde ook nooit een advocaat die u met mogelijke raad kon bijstaan (CGVS II p. 6). De stelling dat u geen vertrouwen had in de politie berust u voornamelijk op de schrik die u had dat uw belagers in het middelbaar u nog meer zouden pesten, uw moeder iets zouden aandoen of het feit dat de politie niets gedaan zou hebben nadat u het slachtoffer werd van seksueel geweld, zoals uit de begeleidende brief te lezen valt. Dit is echter niet ernstig. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken, te voorkomen. Indien u de autoriteiten niet officieel vraagt op te treden, kan u logischerwijs niet verwachten dat zij dit zullen doen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De algemene stelling dat u geen vertrouwen heeft in de politie

of dat een klacht geen effect zou hebben, berust dan ook geenszins op veelvuldige concrete en persoonlijke ervaringen of meerdere ernstige pogingen om nationale bescherming vanwege de Bosnische autoriteiten te (trachten te) bekomen. Verwacht kan dan ook worden dat u de nodige stappen zou zetten om zich hiertoe te informeren of de beschermingsmodaliteiten in uw land van herkomst uit te putten.

Ook specifiek voor uw psychologische problemen zocht u in al die jaren slechts eenmaal hulp bij een psychiater in Bosnië-Herzegovina (CGVS II p. 4). Daarnaast zou u ook tweemaal met een psycholoog op uw school hebben gesproken (CGVS II p. 4). U zocht verder niet naar mogelijke hulp en stelde dat u dacht dat er niets anders van hulp bestond in Bosnië-Herzegovina (CGVS II p. 4). Nochtans toont ook uw parcours in België aan dat de zoektocht naar de juiste psychologische hulp niet eenvoudig is en dit soms afhankelijk is van een connectie met de psycholoog of psychiater om zich voldoende comfortabel te voelen om zich te uiten (CGVS II p. 4). Er kan dan ook van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput in uw zoektocht naar (psychologische) hulp. Hoewel u slechts elf jaar stelde geweest te zijn op het moment dat u seksueel misbruikt werd, bleef u wel nog tien jaar lang in Bosnië, tot de leeftijd van 21 jaar, waardoor verwacht kan worden dat u hiertoe pogingen ondernam. U kan dan ook niet aantonen dat u al uw opties in Bosnië-Herzegovina uitgeput heeft.

Aangaande uw bezoek aan de psychiater in Bosnië kan nog het volgende worden opgemerkt. U stelde slechts eenmaal naar de psychiater te zijn geweest en vond dit een teleurstellend bezoek omdat de psychiater voorstelde een volgende sessie met uw ouders te organiseren (CGVS II, p. 4). U ging hier echter niet op in omdat u naar eigen zeggen geen goede relatie met uw ouders heeft (CGVS II, p. 4). Er kunnen echter de nodige kanttekeningen bij deze beweringen worden geplaatst. Zo blijkt immers uit uw verklaringen dat uw ouders u genegen zijn. Zo schakelde uw vader de politie in en bood uw moeder u comfort nadat u op elfjarige leeftijd het slachtoffer werd van seksueel misbruik (CGVS II, p. 5). Verder ging uw vader praten met de schooldirecteur of verhuisden jullie naar Neum toen u uw ouders inlichtte over de pesterijen op de lagere en middelbare school, alsook hielpen uw ouders u met het sturen van een email naar het ministerie van onderwijs (CGVS I, p. 10, p. 11). Tevens woonde u steeds in bij uw ouders (CGVS I, p. 4). Hoewel u aanvankelijk ruzie met uw ouders had toen ze uw geaardheid ontdekten en er amper over uw geaardheid gepraat wordt, geven uw ouders nog steeds om u en stelt u dat ze van u houden, alsook stelt u emotioneel te zijn geweest toen u uw familie diende achter te laten in Bosnië (CGVS I, p. 9, p. 13). Dit toont een wederzijdse genegenheid aan, alsook blijkt uit voorgaande dat u op uw ouders kan terugvallen. Uit niets blijkt dan ook dat (één van) uw ouders u niet zouden willen vergezellen naar een sessie met de psychiater, noch dat u hier niet op zou ingaan omwille van uw bewering geen goede relatie met uw ouders te hebben. Verder kan er nog op worden gewezen dat u pas op 7 september 2022 voor het eerst een psychiater raadpleegde, zoals blijkt uit het neergelegde attest van deze psychiater (CGVS I, p. 5). Het volgende consult werd pas voor een maand later voorgesteld, terwijl u toen reeds in België verbleef. Verder blijkt ook dat de psychiater u medicatie voorgeschreven heeft, hetgeen aantoont dat de psychiater welwillend was en u trachtte te begeleiden. Uit niets blijkt dat u in Bosnië zich niet zou kunnen wenden tot psychologische hulp of begeleiding, mits u hiertoe de nodige stappen zou zetten.

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen, zoals hierboven is gebleken, u niet gedaan heeft.

Ten overvloede kan er gewezen worden op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Bosnië-Herzegovina Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_bosnieherzegovina_algemene_situatie_20250106.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat, niettegenstaande (belangrijke) hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Bosnische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat de werking van de politie zonder meer gericht is op het creëren van een veilige omgeving voor de hele bevolking en dat een aanzienlijk deel van de Bosnische bevolking een zeker vertrouwen tot een hoog niveau van vertrouwen heeft in de politie. Voorts blijkt dat, in het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer

gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De civiele autoriteiten hebben daadwerkelijke controle over de veiligheidsdiensten en beschikken over mechanismen om gevallen van misbruik en corruptie te onderzoeken en te bestraffen. Om eventueel machtsmisbruik van politiefunctionarissen en andere vormen van onprofessioneel of onzedig gedrag van politiefunctionarissen doeltreffend te kunnen bestraffen, zijn binnen alle politiekorpsen onderzoekseenheden actief voor interne aangelegenheden. Daarnaast werd binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken het Openbaar Bureau voor Klachten (Public Complaints Bureau) opgericht dat onafhankelijk klachten van burgers over de politie behandelt. Wangedrag van politieagenten kan daarnaast ook gemeld worden via de Crime Busters Hotline. De overheid voorziet tevens in trainingen en handleidingen voor de politie om misbruiken en corruptie tegen te gaan en om het respect voor de mensenrechten te promoten. Verder kan elke Bosniër die meent in zijn/haar rechten te zijn geschaad zich wenden tot de Ombudsdienst (Institution of Human Rights Ombudsman for Bosnia and Herzegovina, dat uit drie ombudspersonen (i.e. een Servische, Kroatische en Bosniak) bestaat die de mensenrechtensituatie in Bosnië-Herzegovina opvolgen. Ook bestaat voor elke burger de mogelijkheid de eventuele onwettelijkheid van zijn of haar arrestatie aan te klagen bij het gerecht. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand, verleend door gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties (o.a. Vaša Prava en het Helsinki Committee for Human Rights), in Bosnië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, een aantal voornamen stappen werden gezet om corruptie aan te pakken. Zo beschikt Bosnië-Herzegovina sinds 2014 over een Agentschap voor de Preventie van Corruptie en de Coördinatie van de strijd tegen Corruptie (APIK). Dit agentschap ontwikkelde een strategie tegen corruptie en in de daaropvolgende jaren werden ook in de beide entiteiten (RS en FBiH) anticorruptiestrategieën en actieplannen ontwikkeld. Ondanks het adequate institutioneel, wetgevend en strategisch kader op het vlak van corruptiebestrijding, blijft het aantal veroordelingen voor corruptie evenwel laag. Een gebrek aan harmonisatie van de verschillende wettelijke bepalingen op de verschillende bestuursniveaus, wordt hier als het grootste probleem aanzien. De Bosnische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Bosnia and Herzegovina", die onder meer inzet op trainingen bij politie en gerecht. Naast de gewone rechtsgang en de Ombudsdienst, zijn er ook het ministerie voor Mensenrechten en Vluchtelingen (MHRR) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U verklaarde verder dat u en uw gezin wanneer jullie in het overwegende Kroatische Neum verbleven problemen kenden omwille van jullie etnische en religieuze afkomst. Uw vader is namelijk een moslim en uw moeder een orthodoxe Serviër (CGVS I, p. 6). U stelde dat u zich in oktober 2018 niet kon inschrijven in de lokale middelbare school waarbij de directeur niet tegen uw vader wou spreken omdat hij een moslim was (CGVS I, p. 6, 11). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat, behalve een e-mail naar het ministerie van Onderwijs, u noch uw ouders stappen ondernamen om deze situatie aan te klagen (CGVS I, p. 10-11). U verklaarde verder dat er op de muren van het hotel waar uw vader werkte fascistische slogans verschenen en in maart 2020 de wagen van uw vader in brand werd gestoken wanneer deze voor een kerk geparkeerd stond (CGVS I, p. 6). U voegde hier aan toe dat de brandweer de slogans kwam verwijderen, de wagen van uw vader bluste en de politie een rapport overhandigde aan uw vader, maar dat zij op het einde niets gedaan hebben (CGVS I, p. 8). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat uw ouders – die trouwens nog steeds in Bosnië-Herzegovina wonen (CGVS I, p. 2) – nooit het gebrekkige politieoptreden van de politie van Neum hebben aangeklaagd omdat het politie is (CGVS I, p. 13). Opnieuw dient vastgesteld te worden dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen maakte u niet aannemelijk dat u voor de door u aangehaalde problemen, met name omwille van geaardheid en of etnische/religieuze achtergrond – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië-Herzegovina aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië-Herzegovina voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Waar uw advocaat de relatie met uw vriend aanhaalde waarvan hij stelde dat belangrijk is met het oog op artikel 8 van het EVRM, daarover dient te worden opgemerkt dit niet dienstig is in het kader van dit verzoek.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet ombuigen. De door u neergelegde documenten in verband met uw activiteiten in België tonen enkel aan dat u hier in België stappen ondernam betreffende uw integratie. Uw neergelegde brief en uw psychologisch attest werden reeds besproken (zie supra). Het afsprakenkaartje van de psycholoog en het aanvraagformulier voor psychologische opvolging tonen aan dat u in België opgevolgd wordt, doch dit toont niet aan dat u zich in Bosnië-Herzegovina niet zou kunnen wenden tot psychologische begeleiding, zoals reeds eerder is gebleken in deze beslissing. De brieven in verband met uw activiteiten in België daarover dient te worden opgemerkt dat uw geëngageerde houding geapprecieerd wordt, maar an sich niets bijdraagt aan uw vluchtrelaas.

Wat betreft de overige documenten kan de appreciatie van uw voorgaande weigeringsbeslissing worden overgenomen. Uw identiteit en uw tewerkstelling bij Konzum worden niet betwist. Er wordt evenmin betwist dat u actief bent op Grindr noch dat u in het verleden een relatie had. De screenshots van de personen die u belaagden op de middelbare school en van het gesprek tussen u en uw moeder, doen geen afbreuk aan de hierboven geschetste beschermingsmodaliteiten. De e-mail die u stuurde naar het ministerie van onderwijs, toont enkel deze e-mail, maar toont niet naar wie deze werd verstuurd. De foto's van de uitgebrande wagen tonen enkel een uitgebrande wagen, maar zeggen niets over de omstandigheden hiervan. Het bandje van de Pride laat niet toe een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De screenshots van Google Maps tonen enkel buurten in Sarajevo. Het verslag van de psychiater werd reeds hierboven besproken. Aan de getuigenissen van uw vrienden/ kennissen kan geen objectieve bewijswaarde gehecht worden. Wat betreft de nieuwsberichten waarin politieke partijen zich uitspreken tegen de Pride in Sarajevo, alsook de verschillende artikels in verband met politiegeweld, corruptie en discriminatie tegenover LGBTI-persoon, hetgeen waartoe u tijdens uw beroepsprocedure enkele bijkomende bronnen aanbracht, dient er op gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal dergelijke uitspraken geenszins betwist, maar dat zoals uit bovenstaande informatie blijkt dat niet a priori kan worden aangenomen dat iedere LGBTI-persoon in Bosnië-Herzegovina het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan en een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker gaat in op (1) de toepassing van het Vluchtelingenverdrag op zijn persoonlijke situatie, (2) objectieve informatie inzake de bescherming van LGBTIQ-persoon in Bosnië-Herzegovina, (3) de onmogelijkheid om, in zijn persoonlijke situatie, bescherming van de Bosnische autoriteiten te vragen, (4) zijn kwetsbaarheid, (5) de laattijdigheid van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken toe (met tevens vermelding van weblink):

- Radio Free Europe Radio Liberty, *"Bosnia's LGBT Community Hails 'Historic' Ruling Against Discrimination, Hate"*, 2 mei 2022;
- European Commission (EC), *"Accompanying the document Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions 2022 Communication on EU Enlargement policy"*, 12 oktober 2022;
- U.S. Department of State, *"Bosnia And Herzegovina 2023 Human Rights Report"*;
- Pink Report, *"Annual Report on the State of Human Rights of LGBTI People in Bosnia and Herzegovina"*, 2025 .

3. Aanvullende nota

Op 16 januari 2026 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over met volgende stukken:

- Psychologisch rapport van 13 januari 2026;
- ILGA Europe, *"Annual review of the human rights situation of lesbian, gay, bisexual, trans, and intersex people covering the period of January to December 2024, Bosnia and Herzegovina"*;
- ECRI, *"ECRI report on Bosnia and Herzegovina (sixth monitoring cycle)"*, 25 juni 2024.

Verzoeker stelt dat uit deze landenrapporten voldoende blijkt dat Bosnië niet kan worden beschouwd als een veilig land van herkomst voor homoseksuelen en dat er - gelet op zijn persoonlijke omstandigheden (vervolgung in het verleden vanwege zijn seksuele geaardheid) - geen garantie is dat hij in concrete zin bescherming zal genieten bij terugkeer.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.3. Het beroep van verzoeker is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :*

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)".

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."*

De Raad duidt erop dat Bosnië-Herzegovina bij koninklijk besluit van 3 december 2025 opnieuw werd vastgesteld als veilig land van herkomst (KB van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, *B.S. 15 december 2025*, hierna: KB van 3 december 2025).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land van herkomst in beginsel geen vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een veilig land van herkomst wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer 2016-17*, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Bosnië-Herzegovina, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker (cf. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

4.4. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij bij terugkeer naar Bosnië-Herzegovina problemen vreest omwille van zijn seksuele geaardheid en/of omwille van zijn etnische en religieuze afkomst. Voor een samenvatting van het asielrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.5. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker, gelet op hetgeen volgt, in casu geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst kan worden beschouwd ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Uit lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel in gebreke blijft.

4.6. Wat betreft zijn vrees omwille van zijn seksuele geaardheid, wijst de Raad op het volgende.

4.6.1. De Raad merkt op dat de loutere homoseksuele geaardheid van verzoeker, die an sich niet betwist wordt, op zich niet volstaat om a priori te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofde. Hoewel de Raad, gelet op de voorliggende landeninformatie, erkent dat LGBTI+-personen bijzonder kwetsbaar zijn binnen de Bosnische samenleving en op meerdere vlakken nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie vanuit de bevolking, kan uit de beschikbare informatie evenwel niet worden afgeleid dat er in Bosnië-Herzegovina actueel sprake is van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen. De Raad merkt hierbij op dat, om te oordelen of discriminaties of andere problemen een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate ernstig zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de in de bestreden beslissing bijgebrachte informatie, met name de “*COI Focus: Bosnië-Herzegovina. Algemene Situatie*” van 6 januari 2025, blijkt evenwel dat er de voorbije jaren positieve signalen gegeven werden vanuit het politieke klimaat om de situatie van de LGBTI+-gemeenschap te verbeteren. Het kanton

Sarajevo heeft in februari 2020 een genderactieplan aangenomen waarin ook sprake is van LGBTI+-personen. De bedoeling van het plan is onder meer om – in de context van haatmisdrijven tegen LGBTI+-personen – procedures voor de samenwerking tussen politie en parket op poten te zetten. In juli 2022 heeft de Raad van ministers van Bosnië-Herzegovina het Actieplan over de rechten van lesbische, gay, biseksuele, transgender, intersex en queer-personen, dat al in 2020 was ontwikkeld, eindelijk aangenomen. Er is hierdoor sprake van een stap voorwaarts in het in lijn brengen van mensenrechtenbeschermingen met de EU-standaarden. Het actieplan (2021-2024) bestrijkt thema's als haattaal, vrijheid van samenkomen, transgenderrechten, vooroordelen en stereotyperingen. Naast het algemeen verbod op discriminatie van LGBTI+-personen, voorzien in de Wet inzake gendergelijkheid uit 2003 en de Antidiscriminatiewet uit 2009, zijn seksuele oriëntatie en genderidentiteit overal in Bosnië-Herzegovina via de bestaande strafwetten erkend als gronden voor een haatmisdrijf. Er wordt tevens de voorbije jaren ingezet op specifieke trainingsprogramma's over de mogelijke problemen van LGBTI+-personen voor leden van de ordehandhaving en van het gerecht. Verder werden in meerdere kantons contact-parketmagistraten voor haatmisdrijven tegen LGBTI+-personen aangesteld. Deze aanklagers zijn speciaal aangesteld om meldingen van haatmisdrijven tegen LGBTI+-personen te ontvangen en te onderzoeken. Deze aanklagers zijn door ngo Sarajevo Open Centre getraind op het gebied van anti-haataziende uitlatingen en haatmisdrijven tegen LGBTI+-personen. In april 2022 heeft de gemeentelijke rechtbank van Sarajevo voor het eerst een vonnis gevelde (in eerste aanleg) waarin het een schending van de antidiscriminatiewet tegen LGBTI+-personen heeft erkend. Het ging hierbij over een zaak van haattaal tegen een verkozen op het kantonniveau. Sinds 2019 vinden in Sarajevo geregeld evenementen zoals een Pride Parade, een LGBTI+-zomerfestival, of een queer-filmfestival plaats. Dit kan aanleiding geven tot uitingen van homofobie. Toch kunnen deze evenementen telkens doorgaan, zij het wel met een zekere politieaanwezigheid. In augustus 2021 hebben de autoriteiten zelfs aangekondigd om de aangekondigde protestdemonstratie van een moslimcampagnegroep tegen de Pride Parade in Sarajevo te verbieden.

Verzoeker brengt geen actuele informatie aan die hierop een ander licht werpt. De door hem in het verzoekschrift en aanvullende nota geciteerde en als bijlage toegevoegde landeninformatie, die bovendien van oudere datum is, ligt in dezelfde lijn als deze van het CGVS. Deze informatie bevestigt de kwetsbare positie van LGBTI+-personen in Bosnië-Herzegovina en het gegeven dat zij nog steeds te maken kunnen krijgen met weerstand, haattaal en/of discriminatie, elementen die niet worden betwist, doch toont niet aan dat iedere LGBTI+-persoon in Bosnië-Herzegovina het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk, waarbij verzoeker zijn vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade in concreto dient aan te tonen.

4.6.2. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Bosnië-Herzegovina verschillende problemen kende omwille van zijn seksuele geaardheid. Op school werd hij gepest en door twee klasgenoten verbaal en fysiek aangevallen. Op zijn werk werd hij door collega's gepest en in januari 2021 ontslagen. Ook zijn vader zou in de zomer van 2021 omwille van verzoekers geaardheid zijn ontslagen. In oktober 2021 werden verzoeker en zijn familie door de huisbaas uit hun woning gezet toen deze kennis kreeg van verzoekers seksuele geaardheid. Vanaf april 2022 werd verzoeker door twee onbekende personen op straat gevolgd en lastig gevallen. In juni 2022 werd hij door zijn collega's beledigd omdat hij een armband van de Pride Parade droeg en werd hij vervolgens ontslagen. Op 5 september 2022 werd hij op straat verbaal geprovoceerd door de twee personen die hem reeds eerder hadden gevolgd. Op 14 september 2022 werd hij door één van deze twee personen bedreigd met een mes maar kon hij die persoon van zich afschudden door weg te lopen.

De Raad merkt evenwel op dat verzoeker niet aantoont dat hij voor de aangehaalde problemen – of voor eventuele problemen bij terugkeer naar Bosnië-Herzegovina – niet zou kunnen rekenen op de hulp en/of bescherming vanwege de Bosnische autoriteiten. Verzoeker heeft zich voor wat betreft zijn problemen omwille van zijn seksuele geaardheid nooit tot de Bosnische beschermingsautoriteiten gewend. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt:

“Waar u verbaal en fysiek werd lastiggevallen door twee neven A. en M. op de middelbare school, liet u uw moeder niet toe de school hierover te contacteren uit vrees nog meer gepest te worden (CGVS I, p. 5, p. 11). De pesterijen op uw werk in Neum en uw daaropvolgend ontslag in januari 2021 gaf u evenmin aan (CGVS I, p. 6 – 7). U meende immers dat iedereen er met elkaar verbonden was, hetgeen een blote bewering is. U wou niet dat uw collega's ontslagen zouden worden en u wist niet zeker of de politie u zou willen helpen aangezien ze u niet kenden (CGVS I, p. 12, p. 13). Dit is niet ernstig. Indien u de autoriteiten niet vraagt om op te treden, kunnen ze logischerwijs weinig betekenen. Ook toen u met uw ouders uit jullie woning in Sarajevo werd gezet in oktober 2021, werd er geen klacht ingediend omdat uw ouders moe waren (CGVS I, p. 7, p. 13). Evenmin contacteerde u de politie wanneer u vanaf april 2022 na uw werk werd lastiggevallen door twee onbekenden (CGVS I p. 7, p. 14). U stelt dit niet te hebben gedaan omdat u van mening was dat niemand u zou geloven omwille van uw geaardheid (CGVS I, p. 14). Verder diende u geen klacht in toen u beledigd werd op uw werk in Sarajevo en vervolgens ontslagen werd omwille van uw geaardheid (CGVS I, p. 8, p. 14). U deed dit niet omdat u geen documenten had van uw tewerkstelling (CGVS I, p. 14). Dit is niet ernstig. Indien u daadwerkelijk gebukt ging onder deze beledigingen, kan op zijn minst worden verwacht dat u

deze tracht aan te klagen. Toen uw vader de noodcentrale belde na het incident met de mes aanval op 14 september 2022 en deze u niet wilden helpen, ging u vervolgens niet naar de politie om een klacht in te dienen tegen uw belagers (CGVS I, p. 8 – 9, p. 14). U deed dit niet omdat uw ouders dit niet toelieten, alsook klaagde u de noodcentrale niet aan omdat het hele systeem in Bosnië corrupt is (CGVS I, p. 14), hetgeen een blote bewering is die u op geen enkele manier kan hardmaken. Hieruit blijkt dan ook geenszins dat u een beroep heeft trachten te doen op de beschermingsmodaliteiten in Bosnië, hetgeen nochtans verwacht mag worden van een verzoeker om internationale bescherming.”

In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder valabele elementen aan te voeren die bovenstaande pertinente vaststellingen kunnen weerleggen.

4.6.3. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen hij, zoals hierboven is gebleken, niet gedaan heeft.

Zij het in dit verband nog opgemerkt dat uit voormelde COI-Focus van 6 januari 2025 blijkt dat, niettegenstaande (belangrijke) hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Bosnische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt dat de werking van de politie zonder meer gericht is op het creëren van een veilige omgeving voor de hele bevolking en dat een aanzienlijk deel van de Bosnische bevolking een zeker vertrouwen tot een hoog niveau van vertrouwen heeft in de politie. Voorts blijkt dat, in het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De civiele autoriteiten hebben daadwerkelijke controle over de veiligheidsdiensten en beschikken over mechanismen om gevallen van misbruik en corruptie te onderzoeken en te bestraffen. Om eventueel machtsmisbruik van politiefunctionarissen en andere vormen van onprofessioneel of onzedig gedrag van politiefunctionarissen doeltreffend te kunnen bestraffen, zijn binnen alle politiekorpsen onderzoekseenheden actief voor interne aangelegenheden. Daarnaast werd binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken het Openbaar Bureau voor Klachten (Public Complaints Bureau) opgericht dat onafhankelijk klachten van burgers over de politie behandelt. Wangedrag van politieagenten kan daarnaast ook gemeld worden via de Crime Busters Hotline. De overheid voorzag tevens in trainingen en handleidingen voor de politie om misbruiken en corruptie tegen te gaan en om het respect voor de mensenrechten te promoten. Verder kan elke Bosniër die meent in zijn/haar rechten te zijn geschaad zich wenden tot de Ombudsdienst (Institution of Human Rights Ombudsman for Bosnia and Herzegovina), dat uit drie ombudspersonen (i.e. een Servische, Kroatische en Bosniak) bestaat die de mensenrechtensituatie in Bosnië-Herzegovina opvolgen. Ook bestaat voor elke burger de mogelijkheid de eventuele onwettelijkheid van zijn of haar arrestatie aan te klagen bij het gerecht. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand, verleend door gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties (o.a. Vaša Prava en het Helsinki Committee for Human Rights), in Bosnië-Herzegovina aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, een aantal voornamen stappen werden gezet om corruptie aan te pakken. Zo beschikt Bosnië-Herzegovina sinds 2014 over een Agentschap voor de Preventie van Corruptie en de Coördinatie van de strijd tegen Corruptie (APIK). Dit agentschap ontwikkelde een strategie tegen corruptie en in de daaropvolgende jaren werden ook in de beide entiteiten (RS en FBiH) anti-corruptiestrategieën en actieplannen ontwikkeld. Ondanks het adequate institutioneel, wetgevend en strategisch kader op het vlak van corruptiebestrijding, blijft het aantal veroordelingen voor corruptie evenwel laag. Een gebrek aan harmonisatie van de verschillende wettelijke bepalingen op de verschillende bestuursniveaus, wordt hier als het grootste probleem aanzien. De Bosnische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Bosnia and Herzegovina”, die onder meer inzet op trainingen bij politie en gerecht. Naast de gewone rechtsgang en de Ombudsdienst, zijn er ook het ministerie voor Mensenrechten en Vluchtelingen (MHRR) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Derhalve kan worden gesteld dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische

origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Bosnische autoriteiten vinden overigens bevestiging in het feit op zich dat Bosnië-Herzegovina opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen van herkomst bij artikel 1 van het KB van 3 december 2025. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoeker brengt geen informatie aan die hierop een ander licht werpt. De door hem in het verzoekschrift en aanvullende nota geciteerde en als bijlage toegevoegde landeninformatie bevestigt dat er nog steeds (belangrijke) hervormingen nodig zijn, doch toont niet aan dat de in Bosnië opererende autoriteiten aan hun onderdanen niet voldoende bescherming kunnen bieden en niet voldoende maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

4.6.4. Verzoeker wijst op zijn algemeen wantrouwen ten aanzien van de politie als persoonlijke reden waarom hij zich niet tot de Bosnische autoriteiten kon/kan wenden om bescherming te bekomen. Hij werd op 11-jarige leeftijd verkracht door de toenmalige partner van zijn nicht en werd toen niet geloofd door de politie. Ook zijn ouders zouden daarna geen verdere stappen hebben ondernomen maar hebben verkozen om het voorval te negeren.

De Raad begrijpt ten volle dat deze aanslag op de fysieke integriteit van verzoeker en het feit dat hij geen gehoor vond bij politie en zijn ouders een zeer zware impact op hem als kind zal hebben gehad. De Raad meent echter dat een eenmalig, betreurenswaardig optreden van een politieman tegenover verzoeker als 11-jarige, niet kan worden ingeroepen als algemene reden waarom hij zich vandaag, als volwassen man, niet zou kunnen wenden tot de Bosnische beschermingsautoriteiten voor de door hem aangehaalde problemen omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker ondernam ook geen andere stappen om bescherming te bekomen. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden nog het volgende gesteld:

“Gevraagd of u naar aanleiding van de verschillende door u geschetste feiten ooit aan andere stappen dacht dan enkel naar de politie gaan, stelde u niet te weten met wie u kon spreken of wat u kon doen (CGVS II p. 6). U contacteerde ook nooit een advocaat die u met mogelijke raad kon bijstaan (CGVS II p. 6). De stelling dat u geen vertrouwen had in de politie berust u voornamelijk op de schrik die u had dat uw belagers in het middelbaar u nog meer zouden pesten, uw moeder iets zouden aandoen of het feit dat de politie niets gedaan zou hebben nadat u het slachtoffer werd van seksueel geweld, zoals uit de begeleidende brief te lezen valt. Dit is echter niet ernstig. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken, te voorkomen. Indien u de autoriteiten niet officieel vraagt op te treden, kan u logischerwijs niet verwachten dat zij dit zullen doen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De algemene stelling dat u geen vertrouwen heeft in de politie of dat een klacht geen effect zou hebben, berust dan ook geenszins op veelvuldige concrete en persoonlijke ervaringen of meerdere ernstige pogingen om nationale bescherming vanwege de Bosnische autoriteiten te (trachten te) bekomen. Verwacht kan dan ook worden dat u de nodige stappen zou zetten om zich hiertoe te informeren of de beschermingsmodaliteiten in uw land van herkomst uit te putten.”

In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder valabele elementen aan te voeren die bovenstaande pertinente vaststellingen kunnen weerleggen.

4.6.5. Tot slot wijst verzoeker op zijn kwetsbaar profiel als persoonlijke reden waarom hij zich niet tot de Bosnische autoriteiten kon/kan wenden om bescherming te bekomen. Hij verwijst naar het psychologisch attest van klinisch psycholoog J.B. van 27 februari 2025, waaruit blijkt dat hij aan een posttraumatisch stressstoornis en een angststoornis lijdt. Hij hekelt dat er door de commissaris-generaal geen analyse is gebeurd van het oorzakelijk verband tussen de ondervonden vervolging en de veroorzaakte psychologische problemen. Hij verwijst naar rechtspraak van het EHRM inzake medische attesten, waaronder het arrest *R.C. t. Zweden*, nr. 41827/07 van 9 maart 2010, het arrest *Mo.M. t. Frankrijk*, nr. 18372/10 van 18 april 2013, het arrest *R.J. tegen Frankrijk*, nr. 10466/11 van 19 september 2013 en het arrest *I. t. Zweden*, nr. 61204/09 van 5 september 2013. Hij citeert ook uit een arrest van de Raad (RvV nr. 252 294 van 2 december 2021). Hij besluit dat op grond van zijn psychologische problemen kan worden aangenomen dat hij reeds in zijn land van herkomst het slachtoffer is geweest van vervolging en ernstige schade.

Wat betreft verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad gaat hij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

Wat betreft de geciteerde rechtspraak van het EHRM dient te worden opgemerkt dat de genoemde arresten betrekking hebben op asielzoekers die sporen van foltering vertonen op hun lichaam. Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat verzoeker zich in een gelijkaardige situatie bevindt aan de zaken in voornoemde arresten.

Inzake het neergelegde psychologisch attest benadrukt de Raad dat psychologen, psychiaters en artsen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de mentale gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een psycholoog, psychiater of arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een psycholoog, psychiater of arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel.

In casu betwist de Raad niet dat verzoeker psychisch kwetsbaar is. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Zoals uiteengezet, geven de attesten geen uitsluitel over de specifieke oorzaak of context van verzoekers problemen. Uit de attesten kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers psychologische problemen en zijn vluchtmotieven. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor zijn psychologische problemen.

Evenmin kan uit de bijgebrachte psychologische attesten worden afgeleid dat verzoeker dermate kwetsbaar is dat hij zich in Bosnië-Herzegovina niet staande kan houden, noch dat het hem zou verhinderen om zich tot de Bosnische beschermingsautoriteiten te wenden. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden het volgende gesteld:

“Uit niets blijkt dat u dusdanig met ernstige psychische problemen zou kampen dat deze een invloed hebben op uw dagdagelijks functioneren, noch dat deze u ertoe zouden verhinderen om op een volwaardige, zelfstandige en functionele wijze te handelen en functioneren en dat deze in de weg zouden staan van een uitoefening van uw grondrechten of, bij een eventuele en mogelijke schending van deze rechten, een afdwinging van de naleving van deze rechten door beroep te doen op de in uw land van herkomst voorhanden zijnde, daartoe voorziene mogelijkheden tot hulp, ondersteuning en bescherming. Zo verhinderen de door u voorgewende psychologische problemen u niet om in België op verschillende gebieden actief te zijn. Zo gaat u werken, doet u vrijwilligerswerk en leert u de Franse taal (CGVS II, p. 3). Dit blijkt verder uit de neergelegde getuigenissen, waarbij men uw inzet en werkethiek looft. Ook in Bosnië slaagde u erin uw leven in te richten. U ging er eveneens werken, vond de weg naar een psychiater en was in staat om meermaals buiten Bosnië te reizen (CGVS I, p. 4), hetgeen uw zelfredzaamheid verder onderstreept.

Waar u stelt dat u tweemaal seksueel misbruikt werd, hetgeen u situeert toen u respectievelijk elf en vijftien jaar oud was (CGVS II, p. 5), en aldus overeenstemt met 2012 en 2016, dient te worden aangestipt dat het CGVS deze feiten ten zeerste betreurt en er begrip kan worden opgebracht dat deze feiten een impact op uw persoon hebben gehad, doch dient te worden onderstreept dat u uw land van herkomst uiteindelijk pas verliet

in september 2022, respectievelijk ruim tien en zes jaar na de voorgestelde feiten. Verder dient te worden aangestipt dat u over een netwerk beschikt bij terugkeer naar Bosnië, dat u kan bijstaan en u ondersteunen. Zo onderhoudt u tot op heden contact met uw familie te Bosnië (CGVS I, p. 3; CGVS II, p. 3) en reisde u in het verleden naar familie te Zweden of Servië (CGVS I, p. 4), hetgeen aantoont dat u een goed contact heeft met uw familie, zoals ook verder in deze beslissing nog blijkt. Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u over een netwerk en een zeker ondernemingsvermogen bezit bij terugkeer naar Bosnië-Herzegovina.

Gelet op bovenstaande dient te worden onderstreept – hoewel het CGVS niet ontkent dat het seksueel misbruik als minderjarige een psychologische impact op uw welbevinden kan hebben gehad – uit niets blijkt dat u dermate kwetsbaar bent dat u zich in Bosnië niet staande kon houden, noch dat dit u zou verhinderen om zich tot de Bosnische beschermingsmodaliteiten te wenden, waarmee u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS I, p. 4).”

Het bij aanvullende nota neergelegde psychologisch rapport van 13 januari 2026 stelt dat verzoeker tussen 12 februari 2025 tot 13 januari 2026 reeds 23 therapie sessies heeft gevolgd voor de behandeling van zijn posttraumatische stressstoornis en zijn angststoornis, dat de diagnose van zijn posttraumatische stressstoornis coherent is met de DSM-V criteria, dat een reeks vragenlijsten werd afgenomen om de klinische bevindingen te staven, dat verzoeker in het algemeen vooruitgang boekt maar deze verbetering voornamelijk voortkomt uit zijn gevoel van veiligheid door zijn verblijf en zijn sociaal netwerk hier in België. Dit psychologisch rapport stelt bovenstaande pertinente vaststellingen echter niet in een ander daglicht.

4.6.6. Wat betreft verzoekers zoektocht naar psychologische hulp in Bosnië-Herzegovina stelt de Raad vast dat verzoeker op 7 september 2022 voor het eerst een psychiater raadpleegde, zoals blijkt uit het op het CGVS neergelegde attest van de psychiater. Het volgende consult werd een maand later voorgesteld maar toen verbleef verzoeker reeds in België. Verder blijkt dat de psychiater hem medicatie voorschreef, hetgeen aantoont dat de psychiater hem trachtte te helpen en te begeleiden. In de bestreden beslissing wordt terecht besloten dat uit niets blijkt dat verzoeker, bij terugkeer naar Bosnië-Herzegovina, zich niet opnieuw zou kunnen wenden tot psychologische hulp of ondersteuning, mits hij daartoe de nodige stappen zet.

De overige motieven in de bestreden beslissing inzake verzoekers eenmalig bezoek aan een psychiater, acht de Raad overtoollig. Verzoekers kritiek hierop dient derhalve niet te worden besproken.

4.7. Wat betreft zijn vrees omwille van zijn etnische en religieuze afkomst, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gesteld:

“U verklaarde verder dat u en uw gezin wanneer jullie in het overwegende Kroatische Neum verbleven problemen kenden omwille van jullie etnische en religieuze afkomst. Uw vader is namelijk een moslim en uw moeder een orthodoxe Serviër (CGVS I, p. 6). U stelde dat u zich in oktober 2018 niet kon inschrijven in de lokale middelbare school waarbij de directeur niet tegen uw vader wou spreken omdat hij een moslim was (CGVS I, p. 6, 11). Er dient evenwel opgemerkt te worden dat, behalve een e-mail naar het ministerie van Onderwijs, u noch uw ouders stappen ondernamen om deze situatie aan te klagen (CGVS I, p. 10-11). U verklaarde verder dat er op de muren van het hotel waar uw vader werkte fascistische slogans verschenen en in maart 2020 de wagen van uw vader in brand werd gestoken wanneer deze voor een kerk geparkeerd stond (CGVS I, p. 6). U voegde hier aan toe dat de brandweer de slogans kwam verwijderen, de wagen van uw vader bluste en de politie een rapport overhandigde aan uw vader, maar dat zij op het einde niets gedaan hebben (CGVS I, p. 8). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat uw ouders – die trouwens nog steeds in Bosnië-Herzegovina wonen (CGVS I, p. 2) – nooit het gebrekkige politieoptreden van de politie van Neum hebben aangeklaagd omdat het politie is (CGVS I, p. 13). Opnieuw dient vastgesteld te worden dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval.”

Verzoeker laat bovenstaande pertinente motivering geheel ongemoeid waardoor deze, bij gebrek aan dienstig verweer, onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen.

4.8. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt verzoeker het niet aannemelijk dat hij voor de door hem aangehaalde problemen omwille van zijn seksuele geaardheid en/of omwille van zijn etnische en religieuze afkomst – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië-Herzegovina aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië-Herzegovina voor hem sprake zou zijn van een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

4.9. Tot slot treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze wijst op de laattijdigheid van het verzoek om internationale bescherming, wat de ernst van verzoekers nood aan internationale bescherming ondermijnt.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden het volgende gesteld:

“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u in 2019 naar Zweden ging op familiebezoek en reeds driemaal naar België reisde – meer bepaald in 2012, 2019 en augustus 2022 (CGVS d.d. 02.12.2022, hierna CGVS I, p. 3, p. 4) – zonder om internationale bescherming te verzoeken. Dat u in augustus 2022 niet afwist van het bestaan van dergelijke procedure (CGVS I, p. 14) weet amper te overtuigen, gelet op de vaststelling dat u minder dan een maand later op 23 september 2022, dan wel om internationale bescherming verzocht. Waar uw advocaat in zijn verzoekschrift d.d. 28.04.2023 nog aanhaalt dat u er pas bij de gebeurtenis van 14 september 2022 waarbij u fysiek werd mishandeld definitief van overtuigd was dat het niet langer veilig was in Bosnië, dient te worden aangestipt dat dit argument evenmin kan overtuigen. Te meer daar er in datzelfde verzoekschrift wordt benadrukt dat alle door u geschetste gebeurtenissen – die reeds hun oorsprong vonden toen u vijftien of zestien jaar oud was – ertoe geleid hebben dat u internationale bescherming aanvraag. Dat u aldus reeds in het verleden verschillende malen in België en Zweden vertoefde, zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, roept ernstige vraagtekens op bij uw beweerde nood aan internationale bescherming. Bovendien mag in alle redelijkheid verwacht worden dat zij die in hun land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade lopen, zich informeren over de bestaande beschermingsmogelijkheden.”

In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen ter verschoning van zijn nalaten om internationale bescherming te verzoeken tijdens zijn verblijf in België in augustus 2022 waarna hij naar zijn herkomstland terugkeerde. Hij stelt dat hij destijds in België zijn grootmoeder kwam bezoeken en dat zijn aankomst in België toen losstond van zijn problemen die hij in Bosnië-Herzegovina ondervond. Hij besloot pas zijn land definitief te verlaten na het incident van 14 september 2022 waarbij hij met een mes werd aangevallen en de politie niets wilde doen. Zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gemotiveerd, overtuigt dit argument geenszins, te meer daar verzoeker in zijn verklaringen benadrukt dat alle door hem geschetste gebeurtenissen – die reeds hun oorsprong vonden toen hij vijftien of zestien jaar oud was – ertoe geleid hebben dat hij internationale bescherming aanvraag. Het feit dat verzoeker aldus reeds in het verleden verschillende malen in België en Zweden vertoefde, zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, roept ernstige vraagtekens op bij zijn nood aan internationale bescherming. Dergelijke houding getuigt allerminst van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, zich wendt tot de asielinstanties om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

4.10. De door verzoeker bijgebrachte documenten in het administratief dossier werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden het volgende gesteld:

“De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet ombuigen. De door u neergelegde documenten in verband met uw activiteiten in België tonen enkel aan dat u hier in België stappen ondernam betreffende uw integratie. Uw neergelegde brief en uw psychologisch attest werden reeds besproken (zie supra). Het afsprakenkaartje van de psycholoog en het aanvraagformulier voor psychologische opvolging tonen aan dat u in België opgevolgd wordt, doch dit toont niet aan dat u zich in Bosnië-Herzegovina niet zou kunnen wenden tot psychologische begeleiding, zoals reeds eerder is gebleken in deze beslissing. De brieven in verband met uw activiteiten in België daarover dient te worden opgemerkt dat uw geëngageerde houding geapprecieerd wordt, maar an sich niets bijdraagt aan uw vluchtrelaas. Wat betreft de overige documenten kan de appreciatie van uw voorgaande weigeringsbeslissing worden overgenomen. Uw identiteit en uw tewerkstelling bij Konzum worden niet betwist. Er wordt evenmin betwist dat u actief bent op Grindr noch dat u in het verleden een relatie had. De screenshots van de personen die u belaagden op de middelbare school en van het gesprek tussen u en uw moeder, doen geen afbreuk aan de hierboven geschetste beschermingsmodaliteiten. De e-mail die u stuurde naar het ministerie van onderwijs, toont enkel deze e-mail, maar toont niet naar wie deze werd verstuurd. De foto's van de uitgebrande wagen tonen enkel een uitgebrande wagen, maar zeggen niets over de omstandigheden hiervan. Het bandje van de Pride laat niet toe een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De screenshots van Google Maps tonen enkel buurten in Sarajevo. Het verslag van de psychiater werd reeds hierboven besproken. Aan de getuigenissen van uw vrienden/ kennissen kan geen objectieve bewijswaarde gehecht worden. Wat betreft de nieuwsberichten waarin politieke partijen zich uitspreken tegen de Pride in Sarajevo, alsook de verschillende artikels in verband met politiegeweld, corruptie en discriminatie tegenover LGBTI-personen, hetgeen waartoe u tijdens uw beroepsprocedure enkele bijkomende bronnen aanbracht, dient er op gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal dergelijke uitspraken geenszins betwist, maar dat zoals uit

bovenstaande informatie blijkt dat niet a priori kan worden aangenomen dat iedere LGBTI-persoon in Bosnië-Herzegovina het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin."

4.11. De Raad acht het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden aangenomen.

4.12. Verder blijkt uit niets dat er heden in Bosnië-Herzegovina een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.13. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Bosnië-Herzegovina, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal terecht besloten tot de kennelijk ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

4.14. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen.

4.15. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om een beslissing van de commissaris-generaal houdende de kennelijk ongegrondheid van een verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS